

— Не зная дѣдо; но тая работа, за която сте задължиле нашите момчета да я вършатъ май не ми мяза на добро, нѣма да има добри сѣтнини, казалъ селянинътъ, който билъ отъ сния божи хорица, които имали злочестината да мислятъ, че бунтовническитѣ работи се вършатъ отъ чернитѣ капи.

— Не та разбирамъ, отговорилъ дѣдо Икономъ, който така сжщо отъ своя страна, неможалъ да прѣдположи ни за секунда, че и въ неговата богоспасаема епархия, въ Червенанода, има комитетъ.

— Санкимъ за нашиятъ даскалъ Тома, искамъ да кажа, който ще вади момчетата въ балкана послѣ нѣколко деня, отговорилъ простодушниятъ селенинъ, който така сжщо билъ извѣстенъ за комитетскитѣ работи.

Това било доволно.

Дебѣлиятъ дѣдо Икономъ повелъ селянинътъ изъ улицата, съ когото влѣзалъ въ българската митрополия, въ конаците на дѣдо Григория. Какво сж си говорили двамата пастири, Архперей и Икономъ, мжно е да са знае. Знае са само това, че слѣдъ малко пайтонътъ на пхрвиятъ, върху капрата на който стоялъ мустакатиятъ гавазинъ Янко, тѣркалялъ са къмъ конацитѣ на Вали паша.

Дѣдо Григоръ станалъ прѣдатель.

Вижда се работата, че между него и Вали-паша е имало нѣкакъвъ си компромисъ, защото на Червенанода не биле испратени запти, но владишкиятъ гавазинъ, поменатиятъ Янко. Той грабналъ отъ селото Тома Кърджиевъ и двамата свещеници, които отвелъ въ Руссе.

Червеноводската четица не искала да окржвява своите пожове, най-напрѣдъ съ българска кржвъ, па и не било врѣме да пролива кржвъ въ подобна критическа минута, та за това не закачила Янко. Тоя послѣдниятъ увѣрилъ Тома и свещеницитѣ, че тѣхъ вага *Стареца* съвсѣмъ по обикновенни работи.

Тримата организатори биле затворени въ митрополията, щомъ пристигнали. Тукъ тие са подложили но строгъ кауугерски испитъ, който траелъ нѣколко деня.

— Прибери си едно друго, чедо, да отидеш до конактъ съ Тонча (слуга въ святата митрополия), отъ гдѣто ще да та освободятъ, казалъ една вечеръ лукавиятъ митрополитъ на Тома.

Тома тржгналъ къмъ конактъ, но лоши предчувствия обладали душата му щомъ той са явилъ предъ очитѣ на Русчукескиятъ Алай-Бей, трима души голи арнаути го грабнали и окovali въ синджири. Ни приятелитѣ, ни родителитѣ, ни другъ нѣкой насчукски гражданинъ, знаелъ нѣщо за тайнственното исчезване ру Томата.